

דעם רבינ'ס אעסיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זי"ע
המעשה עם הבחינות

מעשה י"ב
מבעל תפילה (6)
גליון 129

שבת שלום, קוראים יקרים!

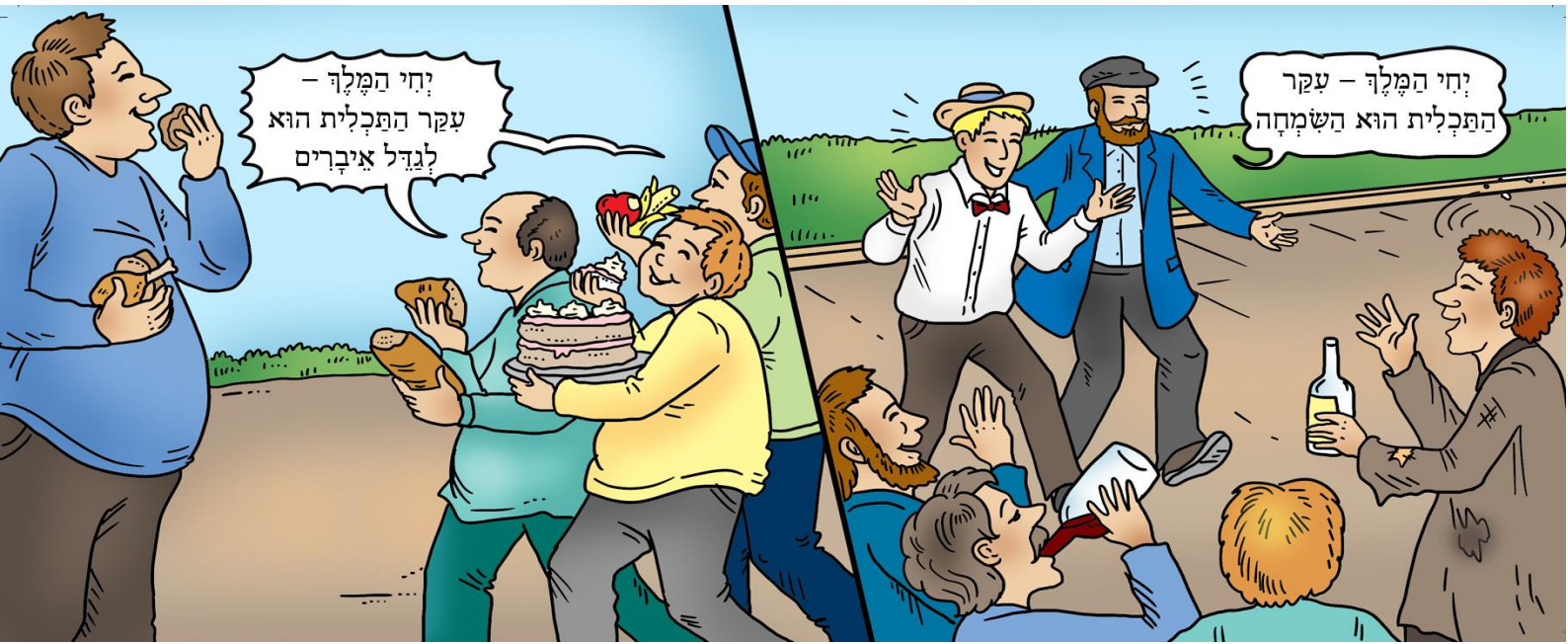
גם השבוע רבנו ז"ל ממשיך לספר לנו על כל מיני כתות של בני אדם, שטענו ונבוכו בשאלה הגדולה: מהי התכלית בעולם? מתוך הדברים אפשר להבין, שתכלית ומטרה לחיים זה לא איזה ווארט יפה, אלא זאת שאלה פנימית ומהותית שמנקרת בלב כל אחד ואחד: מה אני עושה כאן? מהי התכלית של כל מה שאני עושה כל הזמן? כי כל אחד יודע עמוק בלבו שהעולם הזה עובר כצל, פרוח נושבת. וכאבק פורח. וכחלום יעוף... (מוסף ר"ה) וחיב להיות שיש סבה ותכלית לבריאה, כמו שרבנו מספר: "והקרו ואמרו באשר שעקר הוא התכלית". כל אדם בעולם יודע בפנימיות נפשו שיש תכלית! יש סבה לכל מה שקורה בעולם! רק שהבעל דבר מבלבל ומטעה אותנו מאד, ומהפך רע לטוב וטוב לרע, ומרמה אותנו שהנה מצאנו את התכלית...

למשל, הוא בא וחוקר שהשמחה היא התכלית בעולם. לכאורה זה נראה טוב, כי שמחה זה אחד העקרם הגדולים בעבודת ה'. אך את מי הם המליכו? מספר לנו רבנו ש"מצאו שהיה הולך ערל אחד בכתנת בזוי כדרכו, ונשא פלעשיל [בקבוק] יין-שרף, והלכו אחריו כמה ערלים וזה הערל היה שמח מאד". איך הם הגיעו ממדת השמחה להמליך עליהם גוי שכור ובזוי שמסתובב ברחובות? הרי כל בר דעת יודע שמי שלוקח עצמו אל השתיה הוא לא אדם שמח כלל, אלא איש עצוב ומדכא, שבורח מהיגון ואנחה שלו אל השכרות. אלא שזה עקר עבודת הבעל דבר, להחליף טוב ברע! לקחת את השאלה הקדושה שמעוררת את הלב, מה התכלית שלי כאן בעולם? ולתת לה תשובה כל כך הפוכה ושקרית, שהתכלית זה כסף... כבוד... חכמה... זה העקר... בשביל זה צריך לעבד

ולהשקיע אף על פי שאין לזה שום טעם וענין אמתי. כמו שרבנו מצין בכת השמחה: "אף-על-פי שאין שום שיכות וענין לשמחתם, כי אין להם כלל על מה לשמח, אף-על-פי-כן זה היה עקר התכלית אצלם להיות שמח תמיד על לא דבר..."

כל אדם שעשה שנוי אמתי בחיים שלו, כגון אחד שזכה להתקרב לצדיק באמת, או יהודי שחזר בתשובה, יכול להעיד שכל השנוי התחיל מרגע אחד שבו הוא נתן מקום והתיחס ברצינות לשאלה הפנימית הזאת שיש בתוכו: "מה אני עושה כאן? מהי התכלית של כל החיים שלי? מתוך השאלה הזאת מתחיל חפוש פנימי אמתי: מי אני? מה אני רוצה באמת? ורק מי שמתעקש ומתגבר על עצות הבעל דבר ופתויו, זוכה לתשובה אמיתית! כי התשובה האמתית לשאלת התכלית, זה לשוב אל ה' תברך! כמו שרבנו ז"ל מלמד אותנו: "כי צריך האדם לשם עינו ולבו היטב על דרכיו ולהסתכל על תכליתו הנצחי ולישב את עצמו היטב ולשמע היטב כל דברי רבותינו הקדושים ואז יזכה לתשובה באמת" (קיצור ליקו"מ ו' י').

השבוע בט"ו בשבט היה יום הולדתו של מוהרנ"ת זי"ע, שכל מסכת חייו והתקרבותו לצדיק האמת, היה רק על ידי זה, שהלך עם שאלה זו תמיד, מה התכלית של כל עניני העולם הזה? כמו שמספר שהלך לקנות בייגל, ונשבר לבו בקרבו. וכי על זה נברא, לילה לקנות בייגל? והלך לעזרת נשים של הבית המדרש והתגולל עצמו בארץ מרב הצער וכו', (כוכבי אור - אבניה ברזל). עד שזכה שנתגלה לו אור האורות של הצדיק שעל ידי יש ויש תכלית ותקוה טובה לכל המבקשים והמיתלים לה'.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יב' מבעל תפלה (6)

שפירה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

ואיש כזה ראוי למלך. אך לא מצאו תכף איש כזה שלא יהיה נזון ממזונות של שאר בני־אדם, ובחרו להם לפי שעה איש עשיר שיש לו שפע מזונות הרבה, עד אשר ימצאו איש כרצונם, דהינו שלא יהיה נזון וכו' כנ"ל,

ולפי שעה עשו את העשיר למלך, עד אשר ימצאו איש כנ"ל, אז ירד העשיר מן המלוכה. ויקבלו את אותו האיש למלך. ובחרו להם ארץ גורמת לזה, והלכו וישבו שם.

כת אחרת אמרו, שיפת־תאר ראוי למלך, כי עקר התכלית שיהיה העולם מישב, כי לזה נברא העולם, ומאחר שהיפת־תאר מעוררת תאוה זו לישב העולם,

נמצא שהיא מביאה אל התכלית, על־כן יפת תאר ראוי למלך. ובחרו להם יפת־תאר ומלכה עליהם, ובקשו להם ארץ גורמת לזה, והלכו וישבו שם.

כת אחרת אמרו, שעקר התכלית הוא הדבור, כי מותר האדם מן הבהמה הוא הדבור, ומאחר שזה עקר היתרון שיש לאדם, על כן זהו עקר התכלית. על־כן בקשו להם איש דברן, שיהיה בעל־לשון, שידע כמה לשונות וירבה לדבר תמיד, כי איש כזה הוא אצל התכלית.

והלכו ומצאו איש צרפתי משגע, שהיה הולך ומדבר לעצמו. ושאלוהו אם יודע לשונות, והיה

פת אחרת אמרו, שאין הכבוד עקר התכלית, וחקרו שעקר התכלית הוא רציחה. כי אנו רואים שכל הדברים נכלים ונפסדים, וכל מה שיש בעולם, עשבים וצמחים ובני־אדם וכל מה שיש בעולם, הכל צריך לבוא לכליון והפסד, נמצא שתכלית הכל הוא הכליון וההפסד, על־כן הרוצח, שהוא הורג ומכילה בני־אדם,

נמצא שהוא מרבה להביא את העולם אל התכלית, על־כן נספם ביניהם שהתכלית הוא רציחה. ובקשו איזה איש שיהיה רוצח וכעסן ובעל־קנאה ביותר, כי איש כזה הוא קרוב יותר אל התכלית (לפי דעתם הנבוכה), והוא ראוי להיות מלך.

והלכו לבקש, ושמעו קול צעקה. ושאלו: מהו קול הצעקה הזאת. והשיבו להם, שקול הצעקה היא, היות שאחד שחט את אביו ואת אמו. ענו ואמרו: וכי יש רוצח אביר־לב וכעסן יותר מזה שיהרג את אביו ואת אמו, האיש הזה השיג את התכלית. והוטב בעיניהם,

וקבלו אותו עליהם למלך. ובקשו להם ארץ גורמת לרציחה, ובחרו להם במקום הרים וגבעות שהוא מקום הרוצחים, והלכו לשם וישבו שם עם מלכם.

כת אחרת אמרו, שראוי למלך מי שיש לו שפע מזונות הרבה, ואינו נזון ממזונות של שאר בני־אדם, רק ממזונות דקים (כגון חלב, כדי שלא יתגשם שכלו),

יודע כמה לשונות. ואיש כזה בודאי השיג התכלית (לפי דעתם הנבוכה), מאחר שהוא בעל-לשון, שיודע כמה לשונות, ומדבר הרבה מאד, פי הוא מדבר אפלו לעצמו.

עלין הוטב בעיניהם איש הזה וקבלו אותו למלך. ובחרו להם ארץ גורמת לענין שלהם, והלכו וישבו שם עם מלכם. ובודאי הנהיג אותם בדרך הישר.

פת אחרת אמרו, שעקר התכלית הוא שמחה. כי כשנולד בן שמחים, כשיש חתנה שמחים, כשכובשים איזה מדינה שמחים, נמצא שתכלית הכל הוא שמחה. עלין בקשו איש שיהיה שמח תמיד, נמצא שהוא אצל התכלית, והוא יהיה מלך עליהם.

והלכו ומצאו שהיה הולך ערל אחד בכתנת בזוי כדרכו, ונשא פלעשיל יין-שרף, והלכו אחריו כמה ערלים. וזה הערל היה שמח מאד (כי היה שפור מאד). וראו שזה הערל הוא שמח מאד ואין לו שום דאגה, עלין הוטב בעיניהם הערל הזה, כי השיג את התכלית שהוא שמחה,

וקבלו אותו למלך עליהם, ובודאי הנהיג אותם בדרך הישר. ובחרו להם ארץ גורמת לענין שלהם, דהינו מקום כרמים וכיוצא, שיהיו עושין יין, ומהחרצנים יהיו עושין יין-שרף, ולא ילך שום דבר לאבוד,

פי זהו עקר התכלית אצלם לשתות ולהשתפר ולהיות שמח תמיד, אף-על-פי שאין שום שיכות

וענין לשמחתם, כי אין להם כלל על מה לשמח, אף-על-פי-כן זה היה עקר התכלית אצלם להיות שמח תמיד על לא דבר. ובחרו להם ארץ גורמת כנ"ל והלכו וישבו שם.

פת אחרת אמרו, שעקר הוא חכמה. ובקשו להם חכם גדול ועשו אותו מלך עליהם, ובקשו להם ארץ גורמת לחכמה והלכו וישבו שם.

פת אחרת אמרו, שעקר התכלית הוא להשגיח על עצמו באכילה ושתיה, (שקורין פילויין), לגדל האיברים. ובקשו בעל איברים, שיש לו איברים גדולים ומשגיח לגדל האיברים כנ"ל, כי מאחר שיש לו איברים גדולים יש לו חלק יותר בעולם (פי הוא תופס מקום יותר בעולם), והוא סמוך יותר אל התכלית, כי זהו התכלית לגדל האיברים, עלין איש כזה ראוי למלך.

והלכו ומצאו איש ארץ, (שקורין וויינגיר), והוטב בעיניהם, כי הוא בעל איברים וסמוך אל התכלית, וקבלו אותו למלך. ובקשו להם ארץ גורמת לזה, והלכו וישבו שם.

והיתה פת אחרת שאמרו, שאין כל זה תכלית, רק עקר התכלית הוא רק לעסק בתפלה להשם יתברך ולהיות ענו ושפלי-ברך וכו'.

ובקשו להם בעלת-תפלה אחד ועשו אותו למלך עליהם. (והמעין מאליו יבין, שכל הפתות הנ"ל כלם טעו מאד במבוכות גדולות מאד, רק זאת הפת האחרונה פוגו האמת, אשרי להם). כל זה ספר אחד מהגבורים הנ"ל להבעלת-תפלה.

שם _____
טלפון _____
עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י"ב (6) - מבעל תפילה

- ט. באיזה ארץ הלכו לגור כת השמחה?
 מחוץ לישוב
 ארץ שיש בה הרבה כרמים
 ארץ שמוכרים בה יין בזול
 י. על מה שמחו הכת הזאת?
 על זה שזכו למצוא מלך שראוי להם
 על נקודות טובות שמצאו בעצמן
 אין להם כלל על מה לשמוח
 יא. את מי בחרו למלך הכת שאמרו שהתכלית היא חכמה?
 בן של חכם
 תלמיד חכם
 חכם גדול
 יב. למה אמרו הכת השמינית שהתכלית היא לגדל איברים?
 כי מי שמגדל איבריו יש לו יותר חלק בעולם
 כי מי שמגדל איבריו יש לו יותר כבוד
 שתי התשובות נכונות
 יג. מה אמרו הכת התשיעית שהתכלית הוא?
 רק לעסוק בתפילה להשם יתברך
 להיות ענו ושפל ברך
 שתי התשובות נכונות
 יד. את מי מצאו למלך בתחילה הכת הזו?
 לא מצאו איש שראוי למלוך עליהם
 הבעל תפילה שלנו
 בעל תפילה אחד
 טו. איזה מכל כתות אלה טעו ואיזה כווננו לאמת?
 כל הכתות טעו
 כל הכתות טעו חוץ משתי כתות שאמרו שהעיקר הוא שמחה ותפילה
 כל הכתות טעו חוץ מאלו שאמרו שהתכלית הוא רק תפילה וענוה.
 טז. סלסט זכות: באיפה כת, רבינו קיצר מאוד כסנו?
 רביה
 שמחה
 חכמה

- א. למה אמרו הכת השני' שהתכלית היא רביה?
 כי מי שרוצח אנשים הרבה, יש לו כבוד
 כי כל הדברים נכלין ונפסדין, והרוצח מכלה בני אדם
 שתי התשובות נכונות
 ב. איזה מלך מצאו שראוי להיות להם למלך?
 אחד שרצח הרבה אנשים
 אחד ששחט את בניו
 אחד ששחט את אביו ואת אמו
 ג. את מי מצאו ראוי למלך הכת שבחרו מלך שאוכל רק מזונות דקים?
 מצאו אחד שאוכל רק מזונות דקים
 לא מצאו, ובחרו בינתיים עשיר למלך
 לא מצאו להם מלך
 ד. את מי לקחו למלך, הכת שאמרו שהתכלית היא שיהיה העולם מיושב?
 אחד שהיה לו הרבה בנים
 אחד שהיה לו הרבה נשים
 יפת תואר
 ה. למה אמרו כת החמישי, שהתכלית הוא הדיבור?
 כי מי שמרבה לדבר אוהבים אותו
 שזה היתרון שיש לאדם יותר מן הבהמה
 כי הדיבור הוא יקר מאוד לפני השיי"ת
 ו. איזה מלך מצאו שראוי להיות להם למלך?
 איש שידוע לדבר בקול
 איש שידוע לצעוק בקול דממה דקה
 איש צרפתי משוגע, שמדבר לעצמו
 ז. את מי לקחו למלך הכת שאמרו שהתכלית היא שמחה?
 ערל שיכור בכתונת בזוי ונשא יין שרף
 איש יודע לשמח אלמנות ויתומים
 איש שצוחק כל היום
 ח. סלסט זכות: האם רבינו רצה שנסתכר כפי דהיות בשמחה, (עין בכוכבי אור, שמחה וסנון אלוט א, ובהשגחה סו)?
 רק בשבת ויום טוב.
 רק בשמחת תורה.
 רק בפורים.

בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 – או לשלוח לפקס: 15326519611, או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72